

เอกสารวิชาการ

โดย

นายสมศักดิ์ สุโมตยกุล

ผู้ขอประเมินตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 9 ขช.

(ด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม)

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

912.05.6
๓2๕๕๐
254๐

ห้องสมุดกระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม

05658

การประสานความร่วมมือ

ก ำนำ

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 1 เป็นต้นมา ได้ปรับเปลี่ยนการพัฒนาประเทศจากประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจทางเกษตรกรรม มาเป็นประเทศที่พัฒนาทางอุตสาหกรรม โดยในระยะแรก ๆ เป็นการผลิตอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนการนำเข้าประเภทสินค้าอุปโภคบริโภคขึ้นใช้เองภายในประเทศและต่อมาได้ปรับเปลี่ยนเป็นการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมนี้ต้องใช้เทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ เพื่อให้สามารถผลิตสินค้าออกแข่งขันกับตลาดโลกได้

การแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมการผลิต และส่งออกที่สำคัญยิ่งต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศนั้นพบว่าปัญหาแรงงานที่มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงานเป็นปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรม ทั้งแรงงานระดับช่างฝีมือ กึ่งฝีมือ และระดับวิศวกรซึ่งขาดแคลนอย่างมาก ดังนั้นงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจึงต้องเร่งดำเนินการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพ ทักษะฝีมือสูง และมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงานซึ่งเมื่อพิจารณาตามศักยภาพขององค์กรภาครัฐแต่เพียงอย่างเดียวแล้วคงไม่สามารถผลิตช่างฝีมือให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอได้ทัน จึงจำเป็นต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากภาคเอกชนให้ช่วยดำเนินการด้วย

การศึกษาถึงการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อการพัฒนาฝีมือแรงงานนี้ ได้ศึกษาถึงรูปแบบแนวทางในการประสานความร่วมมือ ตลอดจนนำเอาพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2537 มาใช้ให้มีผลปฏิบัติอย่างจริงจัง ผู้ศึกษาหวังว่าผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่จะประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนอย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

(นายสมศักดิ์ สุโมตยกุล)

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ตุลาคม 2540

๒.๐๕.๖
ศ ๒๕๔ ก
๒๕๔๐
เลขเรียกหนังสือ.....
เลขทะเบียน..... ๖๖๕๘
วันที่..... 10 ต.ค. 2545

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 สภาพปัจจุบัน ปัญหาของการพัฒนาฝีมือแรงงาน	1
1.2 การพัฒนาฝีมือแรงงานขาดเอกภาพ	2
1.3 ขาดแผนพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ	5
1.4 ปัญหาการเร่งรัดสนับสนุนให้มีการนำ พรบ. ส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2537 มาใช้	6
1.5 ขาดแคลนแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ	6
1.6 ขาดการนำเทคโนโลยีการฝึกสมัยใหม่มาใช้	6
1.7 ขาดการผลักดันให้การบริหารงานของคณะกรรมการพัฒนาแรงงาน และประสานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (กพร.ปช.) สามารถทำงานได้ อย่างต่อเนื่องและคล่องตัว	7
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีการประสานงานระหว่างหน่วยงาน.....	8
2.1 ความหมายของการประสานงาน	8
2.2 การประสานงานและการร่วมมือ	11
2.3 การมีส่วนร่วม	14
2.4 รูปแบบของการประสานงาน	16
2.4.1 การประสานงานภายในองค์กร	
2.4.2 การประสานงานระหว่างองค์กร	
2.5 เทคนิคการประสานงานระหว่างองค์กร	21
2.6 ปัญหาและอุปสรรคของการประสานงานระหว่างองค์กร	22
2.7 ประโยชน์ของการประสานงาน	25
2.8 สรุป	27

บทที่ 3 รูปแบบของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน.....	28
3.1 บทนำ	28
3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน	29
3.3 รูปแบบความร่วมมือในอดีต	30
3.3.1 การฝึกในกิจการ	
3.3.2 การฝึกยกระดับในสถานประกอบการ	
3.3.3 ส่งเสริมการฝึกในกิจการและฝึกพิเศษ	
3.3.4 การจัดฝึกอาชีพระบบทวิภาคี (Dunal System)	
3.3.5 การพัฒนาหลักสูตร	
3.3.6 การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ	
3.4 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาฝีมือแรงงานระดับชาติ	35
3.5 คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน	36
3.6 การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2537	36
3.7 การสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันวิชาชีพเอกชน	37
3.8 กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน	37
3.9 การจัดตั้งศูนย์ฝึกอาชีพเฉพาะทางระดับสูง	37
บทที่ 4 การประเมินผลและดัชนีชี้วัดการประสานความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐและเอกชนเพื่อการพัฒนาฝีมือแรงงาน	38
4.1 บทนำ	38
4.2 ระบบการติดตามและประเมินผล	38
4.3 การกำหนดดัชนีเพื่อวัดผล	39
4.4 การเก็บข้อมูล	40
4.5 การประมวลผล	40
4.6 การรายงานและติดตามผล	41
บทที่ 5 บทสรุป ข้อเสนอแนะ.....	45
บรรณานุกรม.....	47
ภาคผนวก.....	49